

LUCÍA NOVÁS

PROCURAMOS a transparencia do mar, as axitacións
da resina, os carromeiros, a horizontalidade
na mañá luminosa,
as aves salvaxes, o recendo da brea.

Procuramos a riqueza, a fecundidade, a semente
das ondas, as cuncas
tan limpas, os peixes creados coas mans, o traballo
elevado.

Procuramos a frescura, as madeiras
ateigadas de océano,
a nítida viaxe ás Illas, as herbas sobre os cons,
o salitre que agarima
entre o vento
suave, delgado, clamor
no mediodía de estío (os lagos resplandecen
luminosos).

Procuramos unha terra non chousa,
aberta ás marés, aberta a este futuro, axitada
por vendavais, estremecida
de orgullo
pola forza e a intelixencia
que nos conducen á unión das nosas mans.

Procuramos a penetrante visión daquel océano
tan calmo
no final da tarde, na presencia
do centeo, dos toxos erguidos.

Procuramos os camiños sinuosos, as terras
endurecidas, as carrascas tremendas, as xesteiras
levantadas.

Procuramos o riso, a alegría, a fartura das mans,
a dignidade das vilas,
as vivendas
abertas ó futuro.

Procuramos o Atlántico, as faces alzadas, os alimentos
míticos, as redes inzadas de sal, os
cons
escalazados, a nortada
luminosa.

Coa aldraxe nas nosas rochas, co orgullo da nosa xiria
revolta,
procuraremos un futuro
agromado da dignidade.